

ნაზი ხანიაშვილი

**ქართველები
შუმერთა წინაპრები**

**GEORGIANS – THE ANCESTORS
OF THE SUMERIANS**

NAZI KHANIASHVILI

ISBN 978-9941-0-6217-9

9 789941 062179

ნაზი ხანიაშვილი

ქართველები
შუბერთა წინაპრები

Грузины
предки Шумеров

ნაზი ხანიაშვილი

თბილისი 2013

ქართველთა და შუმერთა მითოლოგია, ეთნოგრაფია, არქეოლოგიური სიმბოლიკის ენით გადმოცემული კოსმოგონიური ცოდნის შედარებითი გაანალიზება გვაძლევს საფუძველს გავაკეთოთ შემდეგი დასკვნა, რომ ძვ. წ. II ათასწლეულის შუმერები არ იყვნენ პირველსაწყისი გენის და ცოდნის მატარებელი ხალხი. მათ ეს კოსმოგონიური ცოდნა, სამყაროს შესახებ, აიღეს უფრო ძველი ხალხიდან – შუმერებიდან, რომლებიც შუამდინარეთში საქართველოდან ჩავიდნენ ძვ. წ. VI ათასწლეულში. დღეისთვის ცნობილი შუმერთა მითები უკვე იმ კოსმოგონიური ცოდნის კარგად შეცვლილი სახეა, მაშინ, როცა საქართველოში მაშინდელი მითები დღესაც უცვლელია.

წინამდებარე ნაშრომში წარმოჩენილი საკითხები დადასტურება იმისა, რომ ქართველები არიან შუმერთა წინაპრები.

უფლის ანგელოზი ქართველთა წარმომავლობის შესახებ გვამცნობს: „იბერიელთას არსსსსს ძლიერსს შტოთაგანს ვითარ ქართუელთას წინაპართას, უფლის ჩანაფიქრთათვისს მომავალსს მშვენიერსსა ედემისსას შექმნისსას. მეორედს იერუსალიმს ვითარ ქმნისს“.

შუმერი არის უცნობი წარმომავლობის ტომი, რომელიც მივიდა შუამდინარეთში (დღევანდელი ერაყის ტერიტორია) ჯერ კიდევ ძვ. წ. VI ათასწლეულში. ამას ადასტურებს იქ აღმოჩენილი სახვითი ხელოვნების ნიმუშები, ხოლო, წერილობითი წყაროებით, შუმერი უკვე ძვ. წ. III ათასწლეულიდან წარმოჩინდება.

ვინ არიან ის უცნობი ტომები, რომლებიც შუამდინარეთში მივიდნენ ჯერ კიდევ ძვ. წ. VI ათასწლეულში და რომლებსაც დღეს მსოფლიოს ხალხი შუმერებს უწოდებს?!!

ისტორიოგრაფიის დღევანდელი გაგებით, შუმერი არ არსებობდა მიუხედავად იმისა, რომ მათ ჰქონდათ მითები და ეპიკური თქმულებები, ღმერთებისადმი მიძღვნილი ჰიმნები და გოდებანი, ანდაზები და იგავ-არაკები; ჰქონდათ ხამურაბის და ლიფით-იშთარის კანონების კრებულები შუმერულ ენაზე; შუმერებს არ ჰყავდათ ერთპიროვნული გამგებლები, ისინი ყველა მნიშვნელოვან საქმეზე რჩევას გავლენიან მოქალაქეებს ეკითხებოდნენ დიდმნიშვნელოვან შეკრებებზე. ერთ-ერთი ასეთი „პარლამენტი“ მოუწვევიათ ჯერ კიდევ 5000 წლის წინ. იმ დროს ამ ქვეყანას შუმერი ეწოდებოდა. ზემოთ აღწერილიც საკმარისია ვიფიქროთ, რომ შუმერი მაღალცივილიზებული ერი ყოფილა, მაგრამ ერთი რამ უცნაურია: შუმერებისთვის უცნობი იყო ისტორიული ლიტერატურის ჟანრი იმ სახით, რა სახითაც იგი ჰქონდათ ძველ ებრაელებსა და ბერძნებს. შუმერში ტაძრებისა და სასახლეების არქივთა მწერლები თიხის ფირფიტებზე წერდნენ პოლიტიკურ, სამხედრო ან რელიგიური ხასიათის ისეთ ცნობებს, რომელთაც თვითონ თვლიდნენ ყურადღების ღირსად, მაგრამ ასეთი ჩანაწერები არ აღმოჩნდა საკმარისი ქვეყნის ისტორიის უწყვეტი და თანმიმდევრული თხრობისთვის. ისტორიული ჟანრის ჩანაწერები შუმერში არ არსებობდა.

ასევე ქართველებს, ჯერ კიდევ ადამის ცივილიზაციის დასაწყისში, გვქონდა ქართული ანბანი – ბიბლიური კაბალას პირველსაწყისი

გენეტიკური კოდის ცოდნა, რომლის მიხედვითაც, ქართველებმა ადამის ცივილიზაციის დასაწყისში დაიწყეს წელთაღრიცხვა „ქართ ადამს აქათ“ ჯერ კიდევ 8000 წლის წინ. ქართველებმა იცოდნენ, როდის მოხდა „წარღვნა“ და აქედან დაიწყეს წელთაღრიცხვის ათვლა „დასაბამითგან“; მათ იცოდნენ, რომ ქრისტე 2000 წლის წინ მოვიდა და ეს თარიღი იყო „დასაბამითგან“, ანუ „წარღვნიდან“ 5604 წელი. „კაბალას“ სამშობლო, ანუ კაბალას ცნობიერების საწყისის ადგილი აღმოსავლეთი საქართველოა. ქართველებს გვქონდა ჩვენი ინდივიდუალური და განუმეორებელი მითოლოგია, ეთნოგრაფია, არქეოლოგიური მასალა, სამყაროს კოსმიური პროცესების გამოსახვის სიმბოლიკა. ქართული ანბანის კვალია მსოფლიოს ძველი ცივილიზაციის თითქმის ყველა ხალხის ისტორიულ ძეგლებსა თუ მითოლოგიაში; დღეს საქართველოს ისტორიაში არ არის ცნობილი ფარნავაზიანთა დინასტიის მეფობის პერიოდები და ისტორია, რომელთა ერთ-ერთი წარმომადგენელი იყო მეფე ფარნავაზი (ძვ. წ. 2288 წ.), რომელმაც „განავრცო ენა ქართული...“.

ბიბლიის მიხედვით, ებრაელ ხალხს პირველი „გოჯი“ მიწა „აღთქმულ მიწაზე“ სწორედაც ქანაანელი ქართველი ხეთების „მეფემ“ აჩუქა. აბრაამის დროს ქანაანელი ხეთების სახელმწიფო იყო დიდი ცივილიზაციის მქონე. მათ ჰყავდათ „მეფე“, ჰქონდათ სახელმწიფო კანონები, რომლის მიხედვითაც, უცხო ტომის ხალხს ეკრძალებოდა ამ მიწაზე მიცვალებულის დაკრძალვა. ჩვენ ქართველები, ვიყავით ქანაანის სახელმწიფოს მფლობელები. მას ეს სახელი – „ქანაანი“ ქართული ანბანის „ქან“ და „ან“-ის მიხედვით დავარქვით.

შუმერთა ომისა და სიყვარულის ქალღმერთს განსაკუთრებულად თავყანს სცემდნენ ხეთებიც, რომლებმაც მსოფლიოში პირველებმა დაიწყეს რკინის მოპოვება და გამოყენება, ცხენების ეტლების დამზადება, პირველებმა შეადგინეს კონსტიტუცია, პირველებმა დადეს სამშვიდობო ხელშეკრულება, თავყანს სცემდნენ ნაყოფიერების ღმერთებს. ქართველები ვართ ის ხეთები, რომელსაც მსოფლიომ დღემდე ვერ მიაგნო. ჩვენ ვართ კა-ხეთი, კუ-ხეთი, მეს-ხეთი, ჯავა-ხეთი და კოლ-ხე-

თი, დედაქალაქსაც მც-ხეთა დავარქვით. სიტყვა „ხეთი“ მომდინარეობს ქართული სიტყვა „ხე“-დან, რაც მითოლოგიურად სიცოცხლის ხესთან – „მესი“-სთან არის დაკავშირებული. არ მეგულება მსოფლიოში ხალხი, რომელთა ენაშიც „ხე“ იხმარებოდეს ხეს მნიშვნელობით. ზემოთ განხილულის მიხედვით, **ქართველები, შუმერები და ხეთები ერთი ხალხია.**

ქართველები და საქართველო მაღალცივილიზებული პირველსაწყისი გენის მატარებელი ერია, მაგრამ მიუხედავად ამისა, შუმერების მსგავსად, არც იმ პერიოდის ქართველები და ხეთები წერდნენ თავიანთ ისტორიას. მათ უკეთ ესმოდათ სამყაროში მიმდინარე კოსმიური პროცესები, არ არღვევდნენ ბუნებითობის და ჰარმონიულობის კანონს, ამიტომ არ გვაქვს ქართველებს, ხეთებსა და შუმერებს იმ პერიოდის ისტორია.

შუმერის არქეოლოგიური გათხრების დროს აღმოაჩინეს 5000 წლის თიხის ფირფიტა ზომით 23X23 სმ, რომელზეც პაწაწინა ნიშნებით 600 სტრიქონად დაწერილია: „ენმერქარი და არათას ბატონი“. აქ მონათხრობის მიხედვით, სამხრეთ შუამდინარეთში იყო ქალაქი ური, რომელსაც მართავდა შუმერთა გმირი ენმერქარი. მითის მიხედვით, ურუქის ჩრდილოეთით მდებარეობდა სახელმწიფო „არათა“. ურუქსა და „არათას“ ერთმანეთისგან შვიდი მთაგრეხილი აშორებდა. „არათა“ განთქმული ყოფილა სიმდიდრით – სხვადასხვა ძვირფასი ლითონითა და წმინდა ქვებით. „ერთხელ, დიდი ხნის წინათ...“ ენმერქარი, მზე უთუს შვილი, შეევედრა თავის დას, შუმერთა ქალღმერთ ინანას, სიყვარულისა და ომის ღმერთის ყოვლისშემძლე ხეთაებას, ექმნა ისე, რომ „არათას“ წმინდა მიწიდან ჩამოეტანათ ურუქში ოქრო, ვერცხლი, ლილაქვა და სხვა ძვირფასი ქვები, რათა ამ წმინდა ქვებით მიწა-წყლის ღმერთის ენკის ტაძარი აეშენებინათ.

ქალღმერთმა ინანამ, რომელიც მკვიდრობდა „არათას“ ქვეყანაში, გულთბილად მიიღო ენმერქარის გამოგზავნილი მაცნე. ქალღმერთ ინანას დავალებით „არათას“ ბატონმა ურუქში ოქრო, ვერცხლი და ძვირფასი ქვები გააგზავნა. ეს ყველაფერი იმაზე მიუთითებს, რომ

„არათას ქვეყანა“, რომელიც შუამერული მითის მიხედვით, მდებარეობს ურუქიდან ჩრდილოეთით შვიდი მთაგრეხილის იქით, არის ქალღმერთ ინანას „განსასვენებელი“, სამკვიდრებელი – სამშობლო. „არათას“ წმინდა მიწიდან წადებული ოქრო, ვერცხლი და სხვა ქვები ითვლება იმ სიწმინდეებად, რომლისგანაც ენმერქარმა ურუქში ენკის ტაძარი ააშენა და შეამკო.

დღეს მსოფლიოს მოაზროვნე საზოგადოება ეძებს „არათას“ ქვეყანას, რომელიც შუამერის მითების მიხედვით დედამიწაზე პირველსაწყისი ცივილიზაციის ხალხად მოიაზრება.

შუამერულ მითში წარმოჩენილ სიტყვებში: „წმინდა წესების ქვეყანა“ – „არათა“, „დიადი ქვეყანა დიდებულ წესთა“, „ბევრეულ წესთა დედოფალი“, მიგვანიშნებენ იმ ქვეყანაზე, რომელიც არის „წმინდა წესების ქვეყანა“ – „არათა“. ამავე დროს ეს „წმინდა წესები“ და „ბევრეული წესები“ არის შუამერთა „მე“-ს „ხვთაებრივი კანონები“, რომლებიც თვით ქალღმერთ ინანას კუთვნილებაა და მას მითი მოიხსენიებს „ბევრეულ წესთა დედოფლად“. „წმინდა წესების ქვეყანა“-ში მოიაზრება სწორედაც „მე“-ს „ხვთაებრივი კანონების“ – კაბალას ბილბიური ცოდნის სამშობლო – საქართველო, ვინაიდან „მე“-ს „ხვთაებრივი კანონები“ მხოლოდ ქართული ანბანის შესატყვისი „ქართული კაბალაა“. სწორედ ამ „ხვთაებრივი კანონებით“ – გენეტიკური კოდით მიმდინარეობს სამყაროს ცვალებადობის კოსმიური პროცესი.

ქართული ანბანი სამყაროს გენეტიკური კოდია.

შუამერთა მითი კაბალას „წმინდა წესებს“ „დიდებულ წესებს“ უწოდებს და ამ წესების სამშობლო ქვეყანას „დიად ქვეყანად“ მოიხსენიებს. მითის მიხედვით, „დიადი ქვეყანა დიდებულ წესთა“ არის კაბალას ბიბლიური ცოდნის სამშობლო – საქართველო. **ქართველი ხალხი კავკასიის ძირკველი მკვიდრია და არსაიდან მოსული არ არის. კავკასია – საქართველო გიგლიური კაბალას საფუძვლია**, აღმოსავლეთ საქართველოს დიდ ნაწილს ოდითგანვე „კაბალა“ ერქვა, რომელიც შედიოდა კავკასიის ალვანეთში, რომლის დედაქალაქი იყო ქალაქი კაბალა (კაბალი). სიტყვები „ალვანეთი“ და

„კაბალი“ ქართული სიტყვებია, მათ ეს სახელები ქართულ ენაზე მოლაპარაკე ხალხმა დაარქვა.

ამ შუამერული მითის მიხედვით, „არათას“ ქვეყანა გაიგივებულია შუამერთან. შუამერი რომ საქართველოს ნაწილია, ამაში ვრწმუნდებით შემდეგი მასალებით: შუამერს „ან“ ცის ღმერთი ჰყავს, „ენ“ – წყლის ღმერთი, მაგრამ შუამერს არა აქვს ქართული ანბანი, საიდანაც აღებულია სიტყვები „ან“ და „ენ“ – ქართულ ასო-ნიშანთა მეორადი სახელები. შუამერს ლურსმული დამწერლობა აქვს, რომელსაც არაფერი აქვს საერთო ქართულ ანბანთან. შუამერს არა აქვს სიტყვა „მე“, თუმცა მას „შუ-მე-ერი“ ჰქვია და, ამავე დროს, აქვს ყველაზე მნიშვნელოვანი „მე“-ს „ხვთაებრივი სჯულდებები“. მაშასადამე, შუამდინარეთი არ არის „მე“-ს „ხვთაებრივი სჯულდებების (კანონების)“ – „წმინდა წესების“ სამშობლო და ეს ცოდნა იქ საქართველოდანაა ჩატანილი. ქართული ენის მიხედვით, სიტყვიდან „შუამერი“ – „შუ-მე-ერი“, „შუ“ – შუაგულს ნიშნავს, „მე“ – სამყაროული „მე“-ა, რომელი სიტყვაც შუამერს არა აქვს, „ერი“ – „ერთი“ – „ერა“ იდენტური ქართული სიტყვებია. თვით ქალღმერთ „ინანა“-ს სახელი „ინ-ან-ა“, ქართული ანბანის მეორადი სახელებისგან შედგება და „ინ“ და „იან“ ორი პირველსაწყისის ენერგიათა ერთობას ასახავს: ქალღმერთი ინანა დღისით მეომარი და კაცია, ხოლო ღამით სიყვარულის ქალღმერთია, ანუ ორბუნებოვანია. ყოველივე ზემოთ აღნიშნული ამავედროულად მიგვანიშნებს იმაზე, რომ ეს კოსმოგონიური ცნობიერება, ჯერ კიდევ ძვ. წ. VI ათასწლეულში, შუამდინარეთში კავკასიიდან – საქართველოდან ჩასულმა ქართულ ენაზე მოლაპარაკე ხალხმა – შუამერებმა ჩაიტანეს, რომელთა შთამომავლები ის ხალხია, ვისაც დღეს მსოფლიო შუამერებს უწოდებს.

შუამერი ის ერია, რომელმაც შექმნა კაცობრიობის ყველაზე უფრო ძველი კულტურა. მკვლევარები და ხელოვნების ისტორიკოსები დღემდე წერენ: „ვინ არიან შუამერები? იქნებ სწორედ აქედან უნდა დავიწყოთ ჩვენი ცივილიზაციის ისტორია? ამავე დროს, ჩვენ არაფერი ვიცით მათი წარმომავლობის შესახებ და მათი ენა არა ჰყავს ჩვენთვის ცნობილ რომელიმე მკვდარ ან ცოცხალ ენას“. ამაზე

სრულიად თამამად შეიძლება ვუპასუხოთ, რომ შუმერული ენა ჰგავს ამჟამად ცოცხალ ენას – ქართულს. ამ ენით დაერქვა შუამდინარეთის ქალაქ-სახელმწიფოებს, ტბებს, მდინარეებს სახელები: აქადი, ბაბელონი, ბაღდადი, ნიფური, ისინი, ლარსა, ბასრა, მუხთარი, ური, ურუკი, უმა, ქებელა, მოსული, ვანის ტბა, ურმიის ტბა, მდ. დიალა, კერხე და ა.შ.

მითის მიხედვით „წმინდა წესების ქვეყანა“ „არათას“ ხალხია. საქართველოს მეფეები მოიხსენიებიან: „მეფე აფხაზთა, ქართველთა, რანთა, კახთა, ჰერთა...“. აქ ნახსენები ისტორიული „რანი“ სამხრეთ-აღმოსავლეთ საქართველოა, რომელიც ადრე „არანი“-ს სახელით მოიხსენიებოდა. სიტყვები „არათა“ და „არანი“ ერთი სიტყვის ფუძე „არა“-დან წარმოსდგება და უნდა ვაღიაროთ, რომ „არათა“-ს ქვეყანა იგივე „არანთა“ ქვეყანა – ისტორიული სამხრეთ-აღმოსავლეთი საქართველოა. სწორედ ამ ტერიტორიაზეა კაზრეთის და მისგან 15 კმ-ით დაცილებული ბოლნისის რაიონის სოფ. საყდრისის ოქროს საბადო. დღეს აქ მუშაობს საერთაშორისო ექსპედიცია, რომელსაც მეცნიერები ირინა ლამბაშიძე და ანდრეას ჰაუტმანი ხელმძღვანელობენ. საყდრისში გენიალური აღმოჩენა გააკეთდა – 5400 წლის წინანდელ ოქროს საბადოებს მიაგნეს (ძვ. წ. IV ათ.). ასეთი ადრეული საბადოსთვის მსოფლიოში ჯერ არავის მიუგნია. მოპოვებულ მადანს ამუშავებდნენ. ნახეს ოქროს დასამუშავებელი იარაღები. ჩანს, ძალიან მაღალი ხარისხის წარმოება ჰქონდათ. აღმოჩენილი მაღაროდან აიღეს ოქროს სინჯი და სათანადო ლაბორატორიული ანალიზი ჩაუტარეს. ამ მაღაროში აღებული ოქროს მონაცემების მიხედვით, შეამოწმეს მსოფლიოს იმ პერიოდის თითქმის ყველა ძველი ოქროს ნაკეთობა და დაადგინეს, რომ **მსოლოდ შუმერში აღმოჩენილი ოქროს ნაკეთობებია სოფ. საყდრისის კველი – 5400 წლის მაღაროებში მოპოვებული ოქროსგან დაფასდებული.** ამ აღმოჩენას გერმანელი მეცნიერები მსოფლიოს სენსაციას უწოდებენ. ეს უმნიშვნელოვანესი მტკიცებულებაა იმისა, რომ შუმერთა მითში „ენმერქარი და არათას ბატონი“ მოხსენიებული მითოლოგიური პროცესი რეალურ ცხოვრებაში გადმოტანი-

ლი ნამდვილი ამბავია და ეხება მხოლოდ და მხოლოდ საქართველოს – „არათა“-ს – „არანი“-ს („რანი“-ს) ქვეყანას, საიდანაც მითის მიხედვით, ქალღმერთ ინანას დავალებით, არათას ქვეყანაში – საქართველოში ადგილზე დაამზადეს ოქროს ნაკეთობები და როგორც სიწმინდეები, წააბრძანეს შუმერში. ზემოთ განხილულით ირკვევა, რომ „უფლის წმინდა გულით არჩეული“ „დიდებულ წესთა ქვეყანა“ „არათა“, სწორედ-დაც საქართველოა!

შუმერთა მითი „არათას“ ქვეყანას „სამოთხეს“ ადარებს, საიდანაც ხალხი „ერთ ღმერთს ერთ ენაზე ადიდებდა“. ქართული წყაროების მიხედვით, „მეორედ მოსელისას მაცხოვარი ამ ენაზე (ქართულ ენაზე) განიკითხავს და ამხილებს ქვეყანას“. მაშასადამე, ქართული ენა ბოლო ჟამის და უფლის ენად განიხილება. თუ ქართული ენა ბოლო ჟამის ენაა, მაშინ ის პირველსაწყისის – პირველი „ჟამის“ ენაც ყოფილა, ვინაიდან სამყაროში ყველა და ყველაფერი პირველსაწყისს უბრუნდება.

დღეს მპროკალი მცნებები ადასტურებენ, რომ ცივილიზაცია კავკასიაში დაიწყო და ქართული ენა არის მსოფლიოს პირველსაწყისი ენა.

არის თუ არა „არათას“ – საქართველოს მიწა-წყალი ბიბლიური „სამოთხის ქვეყანა“? შუმერული მითების გარდა ამაზე მიგვანიშნებს ის ფაქტი, რომ აღმოსავლეთის ხალხი საქართველოს და ქართველებს „გურჯისტანს“ და „გურჯებს“ გვიწოდებს, რაც მითოლოგიის ენციკლოპედიის მიხედვით 33 წლის მარადქალწულს და „სამოთხეს“ ნიშნავს. მაშასადამე, მსოფლიოს აღმოსავლეთმა ოდითგანვე იცოდა, რომ საქართველოს მიწა-წყალი ბიბლიური „სამოთხის“ ქვეყანაა, ხოლო ქართველები „სამოთხის“ ხალხია, „სამოთხე“ თვით სამყაროს დედა-ქალღმერთია.

ამ მინიშნებითაც საქართველო „მარადქალწულის“ – „სამოთხის“ წილხვედრი ქვეყანაა.

ისტორიული საქართველოს – ჰერეთის ტერიტორიაზე არქეოლოგიური გათხრების შედეგად აღმოჩენილია ძვ. წ. IV ათასწლეულის ყორღანული სამარხები. აქ აღმოჩენილი ჭურჭელი და სხვა ნაკეთო-

ბები იდენტურია მესოპოტამიაში, ურუქში აღმოჩენილი არქეოლოგიური მასალისა, რომელიც უსწრებს მესოპოტამიაში შუმერების ცივილიზაციას, ე.ი. შუმერზე ადრეულია. ეს მეტყველებს იმაზე, რომ ამ ორივე – შუმერთა და ქართველთა კულტურის შემქმნელები ერთი ხალხია. იმ პერიოდის შუმერთა მითების მიხედვით, არათას ქვეყანა – საქართველო ქალღმერთ ინანას სამშობლოდ, მისი „შობის ადგილად მოიხსენიება“. ქრისტიანული მრწამსითაც საქართველო ხეთისმშობლის წილხვედრი ქვეყანაა, როგორც აღმოჩნდა, ეს საკითხი შორეულ კოსმოგონიურ ცნობიერებასთანაა დაკავშირებული. „არათას“ ქვეყანა – საქართველო მოიხსენება „წმინდა წესების ქვეყანად“, რომელიც „უფლის წმინდა გულმა აირჩია“. თვით ქალღმერთი ინანა „ბევრეულ წესთა“ დედოფალია და სწორედ „არათა“ – საქართველო მოიაზრება ინანას სამშობლოდ და „წმინდა წესების ქვეყანად“, რაც შუმერული კაბალაა და ეს ცოდნა მხოლოდ ქართულ ანბანში აისახება. ეს საკითხი პირდაპირი მინიშნებაა იმისა, რომ **შუმერები სამყაროს პირველ ადამიანთა ცოდნის – კაბალას საფუძვლად არათას ქვეყანას – საქართველოს აღიარებდნენ**. ქართული ანბანი მხოლოდ ქართველთა კუთვნილებაა. ყველა უძველესი ქართული ხელნაწერი მხოლოდ ქართული ანბანითაა შესრულებული.

საქართველო არა მარტო ხეთისმშობლის წილხვედრი ქვეყანაა, არამედ, საქართველო შუმერთა ქალღმერთ ინანას სამშობლოც ყოფილა. საქართველოს მიწა-წყალი, ქართული გენი და ქართველი ხალხი სამყაროს შექმნიდან ითვლება სამყაროს დიდი დედის წილხვედომილად – სამოთხედ, წმინდა მიწად.

შუმერთა მითში „ენმერქარი და არათას ბატონი“, წამოჩინებული „არათას“ ქვეყანა, ხემოთ განხილული ყველა მინიშნებით, ქართველი ხალხი და საქართველოა. შუმერების კავკასიიდან წასული ქართველი ხალხია. ამას ადასტურებს ქართულ-შუმერული მითოლოგიის და არქეოლოგიური მასალების შედარებითი კვლევები.

შუმერში აღმოჩენილია ძვ. წ. 3400 წლის ქვის ბეჭედი, რომელზედაც შუმერებმა ასახეს და დაგვიტოვეს წინასწარმეტყველება თუ რა

უნდა მომხდარიყო სამყაროში ბოლო 4000 წლის მანძილზე – ძვ. წ. 2000 წლიდან ახ. წ. 2000 წლამდე. დროის ამ მონაკვეთში ყოველი 1000 წლის შუალედით წინასწარმეტყველებს სამყაროს ოთხი საწყისის ხეთიური ენერგიის გაძლიერებას. მათ ღმერთკაცის სახე და სხეული აქვთ და ჰყავთ თანმხლები „არსებები“: „მიწა“ – ლომი (ძაღვი, ძველი); „წყალი“ – „ჩვილი ხბო“ (ირემი, ხარი); „ჰაერი“ – თეთრი მთის ქორი (არწივი, ორბი); „ცა-ცეცხლი“ – ქალი. მათ ყველას ეგებება ქალღმერთი, რომელსაც ფრთებგამოღილი ანგელოზის სახე აქვს. ისინი ყველა წყალზე მცურავ ერთ ნავში სხედან. ბეჭედზე მდინარის სახით ასახულია თევზის ზოდიაქოს პერიოდი, ურთიერთსაპირისპიროდ მცურავი სამ-სამი თევზით და მოიცავს 2000 წელს.

შუმერ-აქადის ქვის ბეჭედი (ძვ.წ. 3400 წ.)

ბეჭედზე ასახული კოსმიური პროცესი ყველა ნიშნით ემთხვევა ხევსურთა „კოპალა... იახსარის“ მითში ასახულ ხეთისშვილთა კოსმიურობას; ასევე ასახულია, ქართული ანბანის ბიბლიური კოდით, ხეთისშვილთა „მორიგეობის“ ათასწლოვანი ციკლები:

I ღმერთკაცი „კოპალა“ – მონადირე მშვილდისრით, ქაჯებთან ბრძოლაში მოიპოვა ლომი; იგი „მიწის“ სტიქიის გაცხადებაა. დროში შეესაბამება ძვ. წ. 1000 წელი ეს კი, „ქართ ადამს აქათ“ 5000 წელია („ქართულითა ენითა ჟამი შეიწირვის“, გ. მერჩულე, X ს.), ხოლო ქართული ანბანით ჭ-ჭარ-5000 ასო-ნიშნის კოსმიურ ენერგიას შეიცავს. **ლომი შუამდინარეთში იშთარს-ინანას განასახიერებდა.**

II ღმერთბატი „გუმნა ბააღური“ (ჩაბუქნული) –ნათლობის ემბაზში ნახევრად წყალშია და გამოსახულია მხოლოდ წელს ზემოთ, გულზე ჰკიდია დიდი ჯვარი, შუბნური მათრახით ხელში, თავზე ქალღმერთი ადგას ანგელოზის სახით, ერთ მხარეზე, ანუ მხარეზე ირემი აქვს, იგივე „ჩვილი ხბო“, ხოლო მეორეზე – ხე. იგი „წყლის“ სტიქიის გაცხადებაა, რაც ემთხვევა ქართულ მითოლოგიას. იგი გამოსახულია თევზის ზოდიაქოს დასაწყისში და შეესაბამება ახ. წ. 0 წელს; ეს კი „ქართ ადამს აქათ“ 6000 წელია და ქართული ანბანით ხ-ხან-6000 ასონიშნის კოსმიურ ენერგიას შეიცავს. ქართულ ენაში „ხან“ - „დრო“-ა, ე.ი. „დროის განმგებელია“. ხეთისშვილი ბაადური (ბადრი – მთვარე - ვერცხლი) ქართულ მითოლოგიაში შემდეგნაირადაა დახასიათებული: „უფლის ნასახთა ბატონი“, „ხეთისშვილთა შორის პირველი“, „ადგილის თავ-სვეტის ანგელოზი“, „წყლის ბერი“. მისი სალოცავი „სან“-ეს მთაზეა. ხეთისშვილთა წინამძღოლად-მეთაურად წარმოჩინდება ასევე კვირია კარავიანი, ხმელთმოურავი, შუამავალი უზუნაეს ღმერთსა და ხალხს შორის, ითვლება ნაყოფიერების ხეთაებად. „ღმერთის მოადგილე ანგელოზი“, „მამის მარჯვნივ სამწერლობო აქვს მოწყობილი“; სიმღერებში მას ასე მოიხსენიებენ: „კვირიამ მიცვალებულებს შეუნდოს, ცოცხლებს კი დღეგრძელობა მიანიჭოს“. კვირია წარმოჩინდება, როგორც უზუნაესი ხეთაება, რომელიც განაგებს ცას და „**ზმციურ ფყალს**“. დღეს, საქართველოში, ქრისტიანულ სივრცეში კვირიას რელიგიური დღესასწაულია „**კვირაცხოვლობა**“ – აღდგომის მომდევნო კვირა დღე, „**ახალ კვირად**“ წოდებული.

ქვის ბეჭედზე გამოსახული II ღმერთბატი ქრისტე – შუმერთა „სინ“-ი თევზის ზოდიაქოს დასაწყისშია, ნათლობის ემბაზში, თავზე სულიწმინდის ანგელოზი ადგას, გულზე ჰკიდია დიდი ჯვარი, რაც ნიშნავს იმას, რომ **შუმერებმა, ქრისტეს მოსვლამდე 3400 წლით ადრე, იწინასწარმეტყველეს მისი განკაცებული სახით მოსვლის დრო და ეს ინფორმაცია ასახეს ქვის ბეჭედზე. ბიბლიის მიხედვით, ქრისტე იყო უწინარეს ყოველთა საუკუნეთა, ანუ ვიდრე სამყარო დროსა და სივრცეში განსხეულდებოდა.** ქრისტე მამასა და სულიწმინდასთან ერთ-

თად უკვე მაშინ იყო სამების წვერი და სამყაროს შემოქმედი, რისი აღქმა და თავყანისცემა ჰქონდა ყველა ძველი ცივილიზაციის ხალხს (ეს საკითხი საუბრის დიდი თემაა).

III ღმერთბატი „თარბაულია“, მხრებზე ბადე აქვს მოსხმული, ხელში ფრთებგაშლილი თეთრი მთის ქორით, რაც ემთხვევა ქართულ მითოლოგიას. იგი „ჰაერის“ სტიქიის გაცხადებაა, თევზის ზოდიაქოს შუაშია და შეესაბამება ახ. წ. 1000 წელი, ეს კი „ქართ ადამს აქათ“ 7000 წელია. ხოლო ქართული ანბანით ჯ-ხარ – 7000 ასონიშნის კოსმიურ ენერგიას შეიცავს. აქვე შევნიშნავ, რომ სიტყვა „ფაზისი“ ნიშნავს – „არწივ-მდინარე“-ს. ქვის ბეჭედზე გამოსახული III ღმერთბატი „არწივ-მდინარე“ – ქართველთა „თერგაული“. აქედან გამომდინარე, **საქართველოში მდ. ფაზისი იქნება მდ. თერგი, რომლის სახელიც ხეთისშვილ „თერგაულს“ უკავშირდება.**

IV ღმერთბატი ღობილიანი „იასსარია“ – ორსახა იანუ-სი, ერთი სახე კაცისაა, მეორე სახე ქალის; იგი „ცეცხლის“ სტიქიის გაცხადებაა და ქართულ იკონოგრაფიაში ბორჯღალის სახით აისახება (წებელდის ბარელიეფი). ხეესურთა მითოლოგიით, უნდა მოხდეს ორი ნახევარღმერთის, ორი ნახევარმზის გიორგი ნაღვარმშვენიერის, რომელიც გაცხადებულია 64 ხეთისშვილში და მისი ღობილის „სამძივარის“ („სამძიმარის“) შეერთება – გამთლიანება მთლიან მზედ. ეს კოსმიური პროცესი ქვის ბეჭედზე თევზის ზოდიაქოს ბოლოს გამოსახულ IV ორსახა ღმერთშია ასახული და დროში შეესაბამება ახ. წ. 2000 წელს. ეს კი, „ქართ ადამს აქათ“ 8000 წელია, ხოლო ქართული ანბანით ჯ-ჯან-8000 ასონიშნის კოსმიური ენერგიის – ცეცხლის სტიქიის გაცხადებაა. ამას უკავშირდება „ოქროს საწმისის“ თემა. როგორც ბერძნები, ისე მსოფლიოს ყველა უძველესი ცივილიზაციის ხალხი ცეცხლის სტიქიას – ოქროს საწმისის კოსმიური და – ძმის სახით გამოსახავდა. ვფიქრობ, სწორედ ეს არის დედამიწაზე პოლუსების დნობის, პოლუსების შეცვლის და სხვათა მიზეზი.

ზემოთ მოყვანილი მსჯელობა კიდევ ერთი დასტურია იმისა, რომ ქართული ანბანი სამყაროს გენეტიკური კოდია და „ქართულითა ენითა

ჟამი შეიწირვის“.

შუმერ-აქადის ქვის ბეჭედზე გამოსახული წინასწარმეტყველებაა გააზრებული იოვანე-ზოსიმეს „ქებად“-ს ტექსტშიც, სადაც ლაპარაკია „4 დღეზე“ („ათასი ვითარცა ერთი“), „4 დღის მკვდარზე“, „4 ათას მარაგზე“ და სხვა. ავტორს აქცენტები გადატანილი აქვს იმ საკითხის წინასწარმეტყველებაზე, რაც უნდა მოხდეს სამყაროში ახ.წ. 2000 წლისთვის – III ათ. დასაწყისში. თვით ტექსტში ამ თარიღის მიმართ რამდენიმე მინიშნებაა: „ქრისტეს მოსვლითგან ვიდრე დღესამომდე“, „მოწამეთ წარმოგითხარ ასი ესე წელი ანბანისად“. „ქებად“-ს ტექსტიც ორივე შემთხვევაში მიგვანიშნებს სამყაროს მეოთხე საწყისის – „ცა-ცეცხლის“ სტიქიის – „ოქროს საწმისის“ კოსმიური ენერჯის ახ. წ. III ათასწლეულის დასაწყისში მოსვლის წინასწარმეტყველებაზე, რომლის დროსაც უნდა გაიშფოროს და წარმოჩინდეს ქართული ანბანის, როგორც სამყაროს ბიბლიური გენეტიკური კოდის საიდუმლო. ეს უკვე გაცხადდა, კაბალას ცოდნა მსოფლიოში 14 ანბანიდან მხოლოდ ქართულ ანბანში აისახება. კაბალას ბიბლიური ცოდნა თავის სამშობლოს, საქართველოს დაუბრუნდა.

სამყაროს ოთხი საწყისის გაცხადებაა **სფინქსი**: მიწა – ლომი, ძაღლი, ძველი (სვანები ძველებს წმინდა გიორგის ძაღლებს ეძახიან); წყალი – ხარი, ჩვილი ხბო, ირემი; ჰაერი – თეთრი მთის ქორი, არწივი, ორბი; ცეცხლი – ქალი. **ლომი, ხარი, არწივი და ქალი** (ადამიანი), რაც დღესაც ქრისტიანული სამყაროს ყოველი ტაძრის საკურთხეველის აუცილებელი შემადგენელია.

ქართველთა წარმართული აზროვნება, სამყაროს ოთხი საწყისის შესახებ, ასახულია ისტორიულ და არქეოლოგიურ ძეგლებზე. მაგ: წებელდის ბარელიეფი და ბაგრატიის ტაძრის სვეტის თავის ბარელიეფები, სადაც გამოსახული „ჩვილი ხბო“ ფიზიკურად ზუსტად ისევეა ასახული, როგორც ზემოთ განხილულ შუმერების ქვის ბეჭედზე, მხოლოდ სახით ქალია, რაც მიგვანიშნებს ქართველ წინაპართა ღრმა კოსმოგონიურ აზროვნებაზე.

მართალია, აქ წარმოჩენილი ქვის ბეჭედი შუმერშია აღმოჩენი-

ლი და მასზე ასახული გამოსახულებები წარმოდგენილია შუმერთა იკონოგრაფიულ სტილში, ამ **ბეჭედზე ასახული კოსმიური პროცესი და შუმერთა ღმერთები არ შეესაბამება შუამდინარეთის დღევანდელ მითოლოგიას**. ამ ქვის ბეჭედზე ქართველთა ხვთისშვილები - კოპალა, ბუქნა ბაადური, თერგვაული და დობილიანი იახსარია გამოსახული, რომელთაც მხოლოდ ცხოველები ჰყავთ თანმხლები, მხოლოდ ბოლო - 64-ე ხვთისშვილი უერთდება თავის მდებარეულ ცალს. ეს პროცესია აღწერილი შუმერთა ქვის ბეჭედზეც. **მაშინ, როცა შუმერთა ხვთისშვილებს ერთდროულად ჰყავთ თავისი ცხოველიც და მდებარეული ცალიც, რითაც ირღვევა ადამის ცივილიზაციის კოსმიური არსი: ადამის ცივილიზაციის მიზანია, შეერთდეს ორი ურთიერთსაპირისპირო პირველ-საწყისი, რაც შუმერთა დღევანდელ მითებში დარღვეულია**. მაშასადამე, ამ ქვის ბეჭედზე ასახული მითოლოგიური პროცესი ძვ.წ. VI ათასწლეულში საქართველოდან შუამდინარეთში ჩასულმა ქართველებმა - შუმერთა წინაპრებმა ჩაიტანეს, ხოლო დღეისთვის ცნობილი შუმერთა მითები უკვე იმ კოსმოგონიური ცოდნის კარგად შეცვლილი სახეა, **მაშინ, როცა საქართველოში მაშინდელი მითები დღესაც უცვლელია**.

ქართველთა 64 ხვთისშვილი არის: მორიგის ნასახი, ნახევარღმერთი, ბერი, არიან „ბედის ბედაურის“ მფლობელები. გიორგი ნაღვარმშენიერი არის ქართველთა მორიგე ღმერთი, რომელიც 64 ხვთისშვილშია გაცხადებული. ყველა ისინი მორიგეობით არიან „ბედის ბედაურის“ მფლობელები, მარადიულნი და უკვდავნი. მეცნიერთა აზრით, ჩინეთის იძინის 64 ჰექსაგრამა ასახვაა უჯრედის დნმ-ის 64 ნუკლეინის მუავასი, რომლებიც არიან სამყაროს 4 საწყისის (მიწა, წყალი, ჰაერი, ცეცხლი) 64 კომბინაცია ტრიპლეტების – „სამწნულების“ სახით, რომელთაც ასევე უკავშირდება ქართველთა 64 ხვთისშვილი – სამყაროს ძირითადი შემოქმედნი და „ბედის ბედაურით“ გადაადგილდებიან ზეცაში, ერთი სტიქიიდან მეორეში ან სხვა სამყაროში. კოსმიური მხედარი წარმოედგინათ გველთან მებრძოლი.

ზემოაღნიშნულის მიხედვით, ქართველთა 64 ხვთისშვილი დროში მონაცვლეობით ისაკუთრებს „ბედის ბედაურს“ – კოსმიურ ცხენს. ეს

საკითხი ქართველებთან მთის ხალხში დღემდეა შემორჩენილი რელიგიური რიტუალის სახით. შუემრულ მითოლოგიაში კი კოსმიური ცხენის საკითხი საერთოდ არ განიხილება, რაც მეტყველებს იმაზე, რომ ქართული მითოლოგია ღრმად კოსმიური და ადრეულია ვიდრე შუმერის მითოლოგია. ყველა წმინდა ხე ჩვენში წმინდა გიორგის სახელით მოინათლა. ეს უკავშირდება სიცოცხლის ხეს, რომელიც გაცხადება ადამიანის სხეულის, როგორც სულის მატერიაში გამოვლენა. როგორც მიკრო, ასევე მაკრო სამყარო ერთგვარი სიცოცხლის ხეა.

კოსმიური ცხენი გათანაბრებულია სამყაროს ქვესკნელ-ზესკნელ-შუასკნელთან. სიტყვიდან „ბედაური“ – „ბედ-აური“, მარცვალი „ბედ“ – ადამიანის და სამყაროს ბედთან და ბედისწერასთანაა დაკავშირებული; ხოლო „აური“ – „იქაური“, „აქაური“-ს მიმანიშნებელია. მთლიანობაში „ბედის ბედაური“, ანუ „ბედის ცხენი“ უკავშირდება თვითონ ადამიანს. „ბედის ბედაური“ და ხვთისშვილები თვით ადამიანშია, მისი გენეტიკური კოდის დნმ-შია, სწორედ ისინი აყალიბებენ ადამიანს ადამიანად და განაგებენ მის ბედისწერას. მათ გაჰყავთ ადამიანი ერთი სტიქიიდან მეორეში და სხვა განზომილებებში. ქართველთა წინაპრები საიქიოს ამქვეყნიური ცხოვრების გაგრძელებად აღიქვამდნენ. ამიტომ, მიცვალებულისთვის საუკეთესო ცხენი უნდა დაეკურთხებინათ, რომელსაც „სულის ცხენს“ ეძახდნენ, რომლითაც მიცვალებულს უნდა ევლო საიქიო სამყაროში. სულის ცხენს საგანგებოდ დაბანდნენ, გამოკვებავდნენ, მორთავდნენ, კუდს გაუნასკვავდნენ, უნაგირზე ანთებულ სანთელს დააკრავდნენ, ჩამოკიდებდნენ მიცვალებულის ტანსაცმელს და საგზალს აჰკიდებდნენ. ასე მორთულ ცხენს მიცვალებულის თავთან დააყენებდნენ და ხელზე გამოაბამდნენ. სვანეთში დასაფლავების დღეს საგანგებოდ მორთულ ცხენზე ახალგაზრდა სვანი შეჯდებოდა. იგი სამგლოვიარო პროცესიის წინ იწყებდა ჭენებას მანამ, სანამ ცხენი არ მოკვდებოდა, რათა პატრონთან ერთად საიქიოს გამგზავრებულიყო.

ჩინელმა ფილოსოფოსმა ჩუანციმ შეიმუშავა თავისი თეორია, რომლის მიხედვითაც „ადამიანი წარმოიშვა ცხენისგან“.

ხვთისშვილები, რომლებიც არიან „ბედის ბედაურის“ მფლობელები

ბი, არიან გიორგი ნაღვარმშენიერის 64 „სახე“ – გამოვლინება, 64 ჯვარი, რომელიც ქართველთა მითოლოგიაში თეთრი გიორგის – წმინდა გიორგის სახელითაა ცნობილი. მას არაფერი აქვს საერთო IV საუკუნის კაბადოკიელ წმინდა მოწამე გიორგისთან.

თეთრი გიორგის აღქმა გამოცხადებით მიღებული ინფორმაციაა და მისი თაყვანისცემა ჰქონდათ მსოფლიოს ყველა ძველი ცივილიზაციის ხალხს. აღმოსავლეთში „ტენგრის“ სახელითაა ცნობილი, რომელიც 33 ზეციურ სამეფოში ცხოვრობს. ამას უკავშირდება თვით „ტიბეტი“-ს სახელიც. ამასთანავე დაკავშირებული ქართველთა მხედრული ანბანის 33 ასო-ნიშანი. ჩემს გამოცხადებებში ქართული მხედრული ანბანის ასო-ნიშნები კოსმიურ მხედარს შუბლზე აწერია, რომელიც ზეციური მამადმერთის ერთ-ერთი სახეა. მსოფლიოს ძველი ხალხი თაყვანს სცემდა კოსმიურ ცხენს – მხედარს. ამერიკის მაიას და უფრო ადრეულ ტომებსაც ჰქონდათ ჯვარი და თაყვანს სცემდნენ კოსმიურ მხედარს, თუმცა მათ ცხენი არასოდეს ენახათ.

ჩვენამდე მოღწეული შუემრთა დღევანდელი მითოლოგია მხოლოდ ნაწილია პირველ შუემრთა (ძვ. წ. VI ათასწლეული) – ქართველთა ნამდვილი და ღრმად კოსმოგონიური მითოლოგიური ცოდნისა.

შუემრთა ქვის ბეჭედზე ასახული უძველესი კოსმოგონიური ცოდნა ქართულ მითოლოგიას დღემდე აქვს შემორჩენილი, ხოლო შუემრულ მითოლოგიაში ეს ცოდნა უკვე დაკარგულია, საიდანაც აშკარაა, რომ როგორც ქართული, ისე შუემრული მითოლოგიით, ქალღმერთი უნდა გახდეს დედოფალი მიწისაც. სწორედ ეს არის ქალის, ანუ მატერიის შეცნობა, რომლის შემდეგაც სული და მატერია შეერწყმის ერთმანეთს და სიკვდილი აღარ იქნება. ახლა კი, სული და მატერია თანამედროვე ადამიანში დროებით „ინ და იან“-ის კოდით ერთდება და მერე ისევ სცილდება, ანუ სული ტოვებს სხეულს. „ი-ინ“ და „ა-ან“ ქართული ანბანის ასო-ნიშნებია.

შუემრთა მითოლოგიით, ქალღმერთი ინანა რომელიც არის ცის დედოფალი, სურს გახდეს დედოფალი მიწისაც. ამ მიზნით იგი, შუემრული კაბალას მიხედვით, რომელიც ქართულ ანბანში აისახება, 16-

ო-ონ (ბაბელონის გოდოლი) ასო – ნიშნის კოსმიურ პერიოდში ჩადის ქვესკნელის სამეფოში. შვიდი კარის გავლის შემდეგ, სადაც თითოეულ კარში გავლისას მას ართმევენ ცის დედოფლის „ატრიბუტებს“, მიადგება მერვე კარს – ქართული ანბანის კოდით, ჭ-ქ-ქან ასო-ნიშნის შესაბამის კოსმიურ – „ზეციურ კარს“ და „კავზე გადაკიდებენ“, ანუ ჯვარზე გააკრავენ. ამ მომენტისთვის მას გონი – აზროვნება აქვს დაკარგული, ე.ი. არ ახსოვს ვინ არის და საიდან მოვიდა. ქალღმერთ ინანას ეს მდგომარეობა შეიძლება შევადაროთ ადამიანის მდგომარეობას, რომელმაც არ იცის, ვინ არის და საიდან მოვიდა. **პირველ ადამიანთა გაგებით, სიკვდილი სულის გამატერიალიზებაა და ადამიანი, რომელსაც ჩვენ ცოცხალს ვუწოდებთ, მათი გაგებით, მკვდარია.** ამიტომ, რომ ქართველები ადამიანის სიკვდილს გარდაცვალებას ვუწოდებთ, რაც სულის გარდასახვას, სხვა განზომილებაში გადასვლას ნიშნავს.

იყო დრო, როცა ადამიანის სული და სხეული გამთლიანებული იყო, ასეთ ადამიანს ისტორია ანდროგენს უწოდებს, ხოლო ადამის ცივილიზაციის დასაწყისში ღმერთმა ისინი დააცილა. იმისთვის, რომ ადამიანის სული და სხეული კვლავ და მარადიულად იყოს ერთიანი, აუცილებელია სულმა ადამის ცივილიზაცია გაიაროს, ანუ სული გამატერიალიზდეს.

ახალი ცივილიზაციის ადამიანში სული და სხეული აღარ დაცილდება ერთმანეთს, მარადიულად ერთად იქნება და აღარ იქნება სიკვდილი. განკაცებული სახით მოსული უფლის სხეული სიკვდილის შემდეგ სულს არ დაცილდა და იგი თავისი სხეულით ამაღლდა. სწორედ ეს არის „სიკვდილითა სიკვდილისა დამთრგუნველი“. როგორც ქართველთა, ასევე შუმერთა მითოლოგიის მთელი კოსმიური პროცესი წარმოაჩენს ადამის ცივილიზაციის უდიდეს მიზანს – „ინ და იან“ კოსმიური მღვდრი და მამრი ენერგიების, გენეტიკური კოდის ორი სპირალის შერწყმა – შეერთება – გამთლიანებას, რომელიც ცეცხლის – ალის სტიქიითაა ცნობილი. ამიტომ მსოფლიოს ყველა ძველი ცივილიზაციის ხალხი ოდითგანვე ეთავყვანებოდა ცეცხლის – ალის სტიქიას, კოსმი-

ურ მეტაფიზიკურ მზეს, რომელიც არის მიკრო თუ მაკრო სამყაროს სიცოცხლის პირველსაწყისი წყარო. ევროპელთა კაბალას – რუნების ბიბლიური კოსმიური ცოდნა სამყაროს პირველსაწყისი მდგომარეობის შესახებ, რომლის კვალს საქართველოში და ქართულ პირველსაწყის ცნობიერებასთან მივყავართ, გვეუბნება, რომ „იყო პირველსაწყისი მზე. შემდეგ იგი აფეთქდა, დაიმსხვრა და მისი ნაწილებია რუნები, რომლებიც მომავალში ისევ შეერთდება და მიიღებს პირველსაწყისი მზის სახეს და კოსმიურ ენერგიას“.

ზემოთ მოყვანილ შუმერ-აქადის ქვის ბეჭედზე ასახულია „კოპალა ... იახსარის“ მითი, რაც ნიშნავს იმას, რომ ქართველი და შუმერი ხალხი ერთნაირად აღიქვამს და აღწერს თავის მითოლოგიაში სამყაროს და მასში მიმდინარე კოსმიურ პროცესებს გაწერილ დროში, რაც ქართულ ანბანში ჩადებულ ბიბლიურ გენეტიკურ კოდს – ქართულ ანბანს შეესაბამება. ზემოთ განხილული საკითხი კიდევ ერთი დასტურია იმისა, რომ **ყველაფრის საწყისი ქართული გენი, ქართული ენა და ქართული ანბანი.** ქართულ მითოლოგიას ეს ცოდნა დღემდე აქვს შემორჩენილი, ხოლო შუმერში ამ ცოდნის დიდი ნაწილი დაკარგულია. ამის მიზეზია ის, რომ ქართველი ხალხი დღემდე არსებობს და ეს ცოდნა დღემდე მოგვიტანა, ხოლო შუმერ-აქადის ხალხი შეუერთდა სხვა დამპყრობლებს და გადაშენდა.

ქართველთა მითოლოგიით, ხვთისშვილები თვით ადამიანის სხეულში ცხოვრობენ, მარადიულნი და უკვდავნი არიან, მათ შექმნეს ადამიანი. ამ საკითხშიც ქართველი ხალხის წინაპართა მითოლოგიური ცნობიერება უფრო ღრმად კოსმიურია, ვიდრე შუმერ-აქადის. **სვთისშვილთა სიმრავლე მრავალღმერთიანობას არ ნიშნავს.** ეს არის ერთი ღმერთის – გიორგი ნაღვარმშვენიერის 64 „სახე“ – გამოვლინება. ქართველთა გიორგი ნაღვარმშვენიერი – თეთრი გიორგი, იგივე შუმერთა მარდუკი, არის ხვთისშვილთა წინამძღოლი და ღმერთების მამა.

შუმერთა უზენაესი ღმერთი „იგიგი“ **ოთხთვალა და ოთხყურა** მარდუკია, ხოლო ქართველთა გიორგი ნაღვარმშვენიერი – ღობილიანი

იახსარი, რომლის შესაწირი ცხოველია **ოთხრქა და ოთხყურა** ცხვარი. ორივე ერთი და იგივე მითოლოგიური ღმერთია და „ოქროს საწმისის“ – ცეცხლის სტიქიის კოსმიური ენერჯის გამომხატველია.

შუმერთა უზენაესი ღმერთი მარდუკი, ქართველთა უზენაესი ღმერთი გიორგი ნაღვარმშენიერი – თეთრი გიორგი, წმინდა გიორგია.

ქართველთა 64 ხვთისშვილი ყველა არის: „მორიგის“ ნასახი, ნახევარღმერთი, ბერი, მორიგეობით არიან „ბედის ბედაურის“ მფლობელები და სამყაროს შემოქმედნი.

სიტყვა „იბერია“ ქართული ფენომენია, რომელიც სიტყვა „ბერი“ – დან მოდის. ქართველთა 64 ხვთისშვილი ყველა „ბერი“-ა, რაც სამყაროს გენეტიკურ კოდთანაა დაკავშირებული და ერთის – გიორგი ნახევარმშენიერის 64 „სახე“ – გამოვლინებაა. სამყაროს შემოქმედი მამაღმერთი მსოფლიოს ყველა ხალხს „ბერი“-ს – თეთრწვერა მოხუცის სახით ეცხადებოდა. ამერიკის უძველესი ტომებიც კი, თეთრწვერა მოხუცს სცემდნენ თავვანს, თუმცა წვეროსანი მამაკაცი არ ენახათ – მათ მამაკაცებს წვერი არ ჰქონდათ. თეთრწვერა მამაღმერთის აღქმა გამოცხადებით მიღებული ინფორმაციაა. „ბერი“ ქართული სიტყვაა. ქართველების გარდა არ მეგულება სხვა რომელიმე ერის ხალხი, რომელსაც მითოლოგიაში ჰყავდეს 64 „ბერი“ ხვთისშვილი – სამყაროს ძირითადი შემოქმედნი. სწორედ ამის გამო, ანუ **მინაიდან სამყაროს ძირითადი შემოქმედნი არიან ხვთისშვილები - „ბერები“, ცივილიზაციასაც „იბერიის“ ცივილიზაცია ეწოდება.** მას ეს სახელი ქართულ ენაზე მოლაპარაკე ხალხმა დაარქვა. სიტყვა „იბერია“ ქართული ფენომენია. **ოდითგანვე საქართველოს „იბერია“ ერქვა.** მსოფლიოს მეცნიერთა ვარაუდით, პრეისტორიული მსოფლიო იბერიულ-კავკასიური ტომებით იყო დასახლებული.

ქართველების მსგავსად, შუმერებსაც ჰყავდათ ხვთისშვილები, მხოლოდ მათთან არა 64, არამედ 50 ხვთისშვილია, რომლებიც შუმერთა უზენაესი ღმერთის მარდუკის 50 „სახე“ – გამოვლინებაა. ქართველთა 64 ხვთისშვილი, რომლებიც არიან მარადიულნი, უკვდავნი, მიკრო და მაკრო სამყაროს მთავარი შემოქმედი ღმერთები, რაც პირდაპირკავშირ-

შია უჯრედის დნმ-ის 64 ნუკლეინის მჟავასთან. ქართველებმა უჯრედის დონეზე იცოდნენ თუ როგორ არის სამყარო მოწყობილი.

ქართული მითოლოგია უფრო ადრეულია, უფრო ღრმად და რეალურად ასახავს სამყაროში მიმდინარე კოსმიურ პროცესებს, ვიდრე ძვ. წ. III-II ათასწლეულების უზამერ-აქადის მითოლოგია.

სამყაროს ჯერ კიდევ პირველ ადამიანებს გახსნილი ჰქონდათ ე.წ. მესამე – გონითი თვალი, სამყაროს უჯრედის გენეტიკური კოდის დონეზე აღიქვამდნენ სამყაროს. ეს ცოდნა ცოცხალი კოსმიური პროცესის სახით გადმოსცეს და დაგვიტოვეს მითოლოგია, ეთნოგრაფია, მითოლოგიური სიმბოლიკის სახით. მათ სწამდათ, რომ დადგებოდა დრო, მოვიდოდა ადამიანთა ისეთი თაობა, რომელიც მათ დანატოვარ კოსმიურ ინფორმაციას გაშიფრავდა – წაიკითხავდა მესამე – გონების თვალით და ახალი თვალთახედვით შეიმეცნებდა სამყაროს, რომელიც არის დავიწყებული ძველი. ეს არის გარანტი იმისა, რომ სამყარო დაუბრუნდება პირველსაწყისს და გადავა ყოფიერების ახალ ციკლში.

ძვ. წ. II ათასწლეულის შუმერები არ იყვნენ პირველსაწყისი გენის და ცოდნის მატარებელი ხალხი. მათ ეს კოსმოგონიური ცოდნა, სამყაროს შესახებ, აიღეს უფრო ძველი ხალხიდან – შუმერებიდან, რომლებიც შუამდინარეთში საქართველოდან ჩავიდნენ ძვ. წ. VI ათასწლეულში. დღეისთვის ცნობილი შუმერთა მითები უკვე იმ კოსმოგონიური ცოდნის კარგად შეცვლილი სახეა, მაშინ, როცა საქართველოში მაშინდელი მითები დღესაც უცვლელია (ნახეთ წიგნი: ნაზი ხანიაშვილი. „ქართული გენი იბერიის ცივილიზაციათა სათავეებთან“, 2012 წ.).

შემოთ განხილული საკითხები ნათლად წარმოჩენს ქართული გენის და ქართველი ხალხის პირველსაწყისობას, რაც მომავალ თაობებს დაეხმრება უკეთ და უფრო მეტი სიღრმეებით შეისწავლოს, შეიმეცნოს სამყარო და წარმოაჩინოს პირველ ადამიანთა კოსმოგონიური ცოდნა.

ყველაფრის საწყისი ქართული გენი, ქართული ენა და ქართული ანბანია.

სამყაროში პირველსაწყისი გენის გადაშენება არ ხდებ-

ბა, სხვაგვარად სამყარო ვერ დაუბრუნდება პირველსაწყისს.

საქართველოს მიწა-წყალი, ქართული გენი და ქართველი ხალხი სამყაროს უმქმნიდან ითვლება სამყაროს დიდი დედის წილხვდომილად – სამოთხედ, წმინდა მიწად.

ის ხალხი, რომელსაც დღეს მსოფლიო შუაგარსის სახელით იცნობს, არ არის ნამდვილი შუაგარსი და არის მათი წინაპარი, ვინც ქართულ-იბერიული გენის და დამწერლობის მატარებელი ხალხი იყო, რომელიც ჯერ კიდევ კვ.წ. VI ათასწლეულში კავკასიიდან – საქართველოდან წასულა და განვინილა მთელ მსოფლიოში. ქართველები არიან შუაგარსის წინაპრები.

ГРУЗИНЫ – ПРЕДКИ ШУМЕРОВ

Шумерийцы – племена неизвестного происхождения, которые появились в Междуречье (территория сегодняшнего Ирака) еще в VI тысячелетии до н.э. Это подтверждается обнаруженными там образцами изобразительного искусства, а по письменным источникам, Шумерийцы появляются уже с III тысячелетия до н.э.

Кто эти неизвестные племена, которые появились в Междуречье еще в VI тысячелетии до н.э. и которых мир сегодня называет Шумерами?!!

По сегодняшним понятиям историографии, Шумеры не существовали несмотря на то, что у них были мифы и эпические сказания, гимны посвященные богам, пословицы и басни; у них были сборник законов Хаммурапи и Лифит-Иштари на шумерском языке; у Шумеров не было единовластных правителей, они просили советы по всем важным вопросам у влиятельных граждан на важных собраниях. Один из таких «парламентов» был созван еще 5000 лет назад. В то время эта страна называлась Шумер. И вышеупомянутое достаточно, чтобы посчитать, что Шумеры были высоко цивилизованный народом, но странно одно: для Шумеров был неизвестен жанр историчекой литературы в том виде, в каком он был у древних евреев и греков. В Шумере писатели архивов храмов и дворцов на глиняных табличках записывали записи политического, военного или религиозного характера, которых сами считали заслуживающим внимания, но такие записи не оказались достаточными для непрерывного и последовательного повествования истории страны. **Записи исторического жанра в Шумере не существовали.**

Также грузины, еще в начале цивилизации Адама имели грузинский алфавит – знание изначального генетического кода библейской Каббалы, согласно которому грузины еще в начале цивилизации IV цикла Адама начали летоисчисление «от Адама» еще 8000 лет назад. Грузины знали когда произошел «потоп» и с этого начали отсчет летоисчисления «с начала»; они знали, что Христос пришел 2000 лет назад

и этой датой была 5604 год «с начала», т.е. «с потопа». Родиной «Каббалы», то есть местом начала сознания Каббалы, является Восточная Грузия. У нас, у грузин, была наша индивидуальная и неповторимая мифология, этнография, архелогический материал, символика изображения космических процессов мира. След грузинского алфавита прослеживается в исторических памятниках или мифологиях почти всех народов мировой древней цивилизации; сегодня в истории Грузии не известны периоды царствования и история династии Парнаваза, одним из представителей которых был царь Парнаваз (2288 г. до н.э.), который «распространил грузинский язык...»

Согласно Библии, именно «царь» Ханаанских грузинских хетов подарил первый «вершок» земли еврейскому народу «на обетованной земле». Во времена Авраама государство Ханаанских хетов имело высокую цивилизацию: у них был «царь», они имели государственные законы, согласно которым народу неизвестного племени запрещалось хоронить покойника на этой земле. **Мы, грузины, были владельцами Ханаанского государства.** Мы назвали его именем – «Ханаан» в соответствии с буквами грузинского алфавита «Хан» и «Ан» (вторичные имена букв «Х» и «А»). А согласно священным писаниям, буквы алфавита и есть сам Бог, поэтому грузины с древних времен часто употребляли вторичные имена грузинского алфавита.

Богине войны и любви Шумеров особенно поклонялись и хеты, которые первые в мире начали добычу и использование железа, заготовку колесницу для лошадей, первыми составили конституцию, первыми заключили мирный договор и поклонялись богам плодородия. Мы, грузины, являемся теми хетами, которых мир до сих пор не нашел. Мы являемся **Ка-хети, Ку-хети, Мес-хети, Джава-хети** и **Кол-хети**. И столицу мы называли **Мц-хета**. Слово «хети» происходит от грузинского слова «хе», т.е. дерево, которое мифологически связано с Древом Жизни. Не существует в мире народа, в языке которого «хе» использовалось бы в значении дерева. Согласно вышерассмотренному, **грузины, шумеры и хеты являются одним народом.**

Шумеры – народ, который создал самую древнюю культуру чело-

вечества. Исследователи и историки искусства до сих пор ищут: «Кто такие Шумеры? Может именно с этого начинается история нашей цивилизации? В то же время, мы ничего не знаем об их происхождении и их язык не похож на какой-либо известный нам мертвый или живой язык». На это вполне смело можем ответить, что первоначальный Шумерский язык похож на ныне живой язык – грузинский. Этим языком называли имена городов-государств, озер, рек Междуречья: Акади, Бабелони, Багдади, Нипури, Инсини, Ларса, Басра, Мухтари, Ури, Уруки, Кербела, Мосули, озеро Вани, озеро Урми, р. Диала, Керхе и т.д.

Согласно здесь приведенным материалам, Грузия и грузины являются народом, носящей высокоцивилизированный первоначальный ген. Но, несмотря на это, **подобно Шумерам, и грузины и хеты того периода не писали свою историю.** Они лучше понимали происходящие в мире космические процессы, не нарушали закон природности и гармоничности. Поэтому мы, грузины, хеты и шумеры не имеем историю того периода.

Во время археологических раскопок в Шумере была обнаружена глиняная табличка размером 23X23 см, возраст которого 5000 лет, состоящая из более чем 600 строк. На нем крохотными знаками написано: «Энмеркар и Властелин Аратты». Согласно в нем повествованному, в Южном Междуречье был город Ури, которым правил герой Шумеров Энмеркар. Согласно легенде, к северу Уруки располагалось государство «Аратта». Семь горных хребтов отделяли друг от друга Уруки и «Аратта». «Аратта» был прославлен богатством – различными дорогими металлами и святыми камнями. «Однажды, много лет назад...» Энмеркар, сын солнца Уту, попросил свою сестру, богиню Шумеров Инанну, всемогущего божества Бога любви и войны, **принести в Уруки «со святой земли «Аратта» золото, серебро, ляпис (лазурь) и другие драгоценные камни, чтобы этими святыми камнями построить храм Бога земли и воды Энки .**

Богиня Инанна, которая коренилась в стране «Аратта», тепло приняла гонца. По заданию Богини Инанны, властелин «Аратты» послал в Уруки **золото, серебро и другие драгоценные камни.** Все это

указывает на то, что «**страна Аратта**», которая согласно Шумерской легенде, расположена к северу от Уруки за семью хребтами, **является «усыпальницей», местом пребывания – родиной Богини Инанны**. Золото, серебро и другие драгоценные камни, унесенные из святой земли «Аратта» считаются теми святынями, из которых Энмеркар построил и украсил храм Энки в Уруки.

Сегодня мыслящее мировое сообщество ищет страну «Аратта», которая, согласно мифам Шумеров, считается изначальной цивилизацией на земле.

Слова, встречающиеся в Шумерских мифах: «страна святых законов» – «Аратта», «великая страна великих законов», «царица многих законов», указывают нам о той стране, которая является «страной святых законов», название которого «Аратта». В то же время, эти «святые законы» и «многие законы» являются «божественными законами» «Ме» Шумеров, которые являются собственностью самой Богини Инанны, и миф ее упоминает как «царицу многих законов». **Под «страной святых законов» подразумевается именно родина библейского знания божественных законов» «Ме» – Каббалы – Грузия**, так как божественные законы «Ме» являются «грузинской Каббалой», соответствующей только грузинскому алфавиту. Именно этими «божественными законами» – генетическим кодом – происходит космический процесс круговорота вселенной. Грузинский алфавит – генетический код вселенной.

Шумерский миф называет Каббалу «**святыми законами**», «**великими законами**» и родину этих законов называет «**великой страной**». Согласно мифу, «**великой страной великих законов**» является **родина библейского знания Каббалы – Грузия**. Грузинский народ является коренным жителем Кавказа и ниоткуда не приходил. Кавказ – Грузия является родиной библейской Каббалы: большая часть Восточной Грузии издревле называлась «Кабала», которая входила в Алванию Кавказа, столицей которого был город Кабала (Кабали). Слова «Алванети» и «Кабали» являются грузинскими словами, этими именами их назвал народ, разговаривающий на грузинском языке.

Согласно этому шумерскому мифу, страна Аратта уподоблена Шумеру. То, что Шумер является частью Грузии в этом мы удостоверяемся следующими материалами: у Шумеров есть бог неба «ан», бог воды – «ен», но у Шумеров нет грузинского алфавита, из которого взяты слова «ан» и «ен» – вторичные названия грузинских букв. Шумеры имеют клинопись, которая не имеет ничего общего с грузинским алфавитом. У Шумеров нет слова «Ме», хотя он называется «шу-ме-ери» и, в то же время, имеет самое важное – божественные законы «Ме». Следовательно, **Междуречье не является родиной божественных законов «Ме» и это знание было принесено туда из Грузии**. Согласно грузинскому языку, в слове «Шумер» – «шу-ме-ери», «шу» – означает середину, «ме» – это «ме» (я), которого нет у Шумеров, «эри» – «эрти» – «эра» – идентичные грузинские слова. Само имя богини «Инанны» «Ин-ан-а», состоит из вторичных имен грузинского алфавита и отражает единство энергий двух первоначал «инь» и «янь»: богиня «Инанна» днем является воином и женщиной, а ночью – богиней любви, то есть двуприродной. Все вышеуказанное в то же время указывает на то, что это **космогоническое знание, еще в VI тысячелетии до н.э. принесли из Кавказа – Грузии в Междуречье люди, разговаривающие на грузинском языке – Шумеры, потомками которого являются люди, которых сегодня весь мир называет Шумерами**.

Согласно мифу, «страной святых законов» является «Аратта». Цари Грузии упоминаются как: «Царь абхазов, грузин, ранов, кахов, геров...». Упомянутый здесь исторический «рани» является юго-восточной Грузией, которая раньше упоминалась именем «Арани». Слова «Аратта» и «Арани» происходят от корня одного слова «ара» и мы должны признать, что **страна «Аратта», та же самая страна «Аранта» – является исторической юго-восточной Грузией**. Именно на этой территории находится месторождение золота Казрети и удаленного от него на 15 км с. Сакдриси Болнисского района. Сегодня здесь работает международная экспедиция. В Сакдриси было сделано гениальное открытие – **нашли 5400-летние месторождения**

золота (IV тыс. до н.э). Еще никто не находил такое древнее месторождение золота во всем мире. Добытая руда обрабатывалась. Были найдены орудия для обработки золота. У них, кажется, было высококачественное производство. Из обнаруженного рудника ученые взяли пробу золота и провели надлежащий лабораторный анализ. В соответствии с данными золота, взятого из рудника, проверили почти все старые золотые изделия того периода и установили, что **только золотые изделия, обнаруженные в Шумере, изготовлены из золота старых шахт с. Сакдриси**. Это открытие немецкие ученые называют мировой сенсацией. Это является важнейшим доказательством того, что мифологический процесс, упомянутый в Шумерском мифе «Энмеркар и Властелин Аратты», является реальной историей, перенесенной в реальную жизнь и касается только Грузии – страны «Аратта» – «Аран-а» («Ран-а»), из которого, согласно мифу, по заданию богини Инанны, на месте добывания золота заготовили и понесли в Шумер золотые изделия. Согласно вышерассмотренному выясняется, что **«избранной святым сердцем господа», «страной великих законов», «Араттой», является именно Грузия!**

Миф Шумеров страну «Аратта» сравнивает с «раем», где люди «возвеличивали одного бога на одном языке». У грузинов есть предсказание X века: **«При втором пришествии господь осудит мир на грузинском языке»**. Следовательно, грузинский язык рассматривается как язык судного дня и язык господа. Если грузинский язык является языком судного дня, тогда он также является языком первоначала, так как все и вся в этом мире возвращается в первоначалу.

Сегодня европейские ученые подтверждают, что цивилизация началась на Кавказе и грузинский язык является первоначальным языком мира.

Является ли «Аратта» – земля Грузии библейской «райской страной»? Кроме Шумерских мифов на это указывает тот факт, что народы Востока Грузию и грузин называли «гурджистан» и «гурджи», что в соответствии с энциклопедией мифологии, означает «рай». Итак, **Восток мира издревле знал, что земля Грузии является страной**

библейского «рая», а грузины – людьми «рая», «рай» – это сама богиня-мать мира.

И по этому признаку Грузия – жребий «Вечной Девы» – «Рая».

На территории исторической Грузии – Герети, в результате археологических раскопок были обнаружены курганные погребения IV тысячелетия до н.э. Здесь обнаруженная посуда и другие изделия идентичны археологическим материалам, обнаруженным в Месопотамии. **Это говорит о том, что создателями обеих культур – шумерской и грузинской – является один народ.** Согласно Шумерским мифам того периода, страна Аратта упоминается как родина, «место рождения» богини Инанны. **И по христианскому убеждению, Грузия – жребий Божьей Матери. Как оказалось, этот вопрос связан с дальним космогоническим сознанием.** Страна «Аратта» – Грузия упоминается **«страной святых законов», которую «выбрало святое сердце господа»**. Сама богиня Инанна является **царицей «многих законов»** и именно «Аратта» – Грузия подразумевается **родиной Инанны и «страной святых законов»**.

Грузия – не только жребий Божьей Матери, Грузия, оказывается, еще и родина богини Шумеров Инанны. **Земля Грузии, грузинский ген и грузинский народ с сотворения мира считается раем, жребием великой матери мира, святой землей.**

Страна «Аратта», упомянутая в Шумерском мифе «Энмеркар и Властелин Аратты», по всем вышерассмотренным признакам, является Грузией и грузинским народом. Шумеры – грузинский народ пришедший с Кавказа. Это подтверждается исследованиями грузинско-шумерской мифологии и археологическими материалами.

На оттиске каменной печати (3400 г. до н.э), обнаруженном в Шумере, изображен космический процесс где боги Шумеров не соответствуют сегодняшней мифологии Междуречья. На нем изображены сыновья Божии грузинов – Копала, Баадури, Тергваули и Добилиани Иахсари (Иахсар с сестрой), которых сопровождают только животные. Только последний 64-ый сын Божий присоединяется со своей второй

женской половиной. Этот космический процесс описан и на каменной печати Шумеров. Шумерские сыны Божии имеют одновременно и свое животное и женскую вторую половину, чем нарушается космическая суть цивилизации Адама. Цель цивилизации Адама состоит в том, чтобы соединились две – мужское и женское первоначала, что нарушено в сегодняшних Шумерских мифах. Таким образом, мифологическое знание, изображенное на этой каменной печати в Месопотамии привез народ, пришедший из Грузии в Междуречье в VI тысячелетии до н.э. Известные на сегодняшний день Шумерские мифы являются видоизменением того космогонического знания, в то время как в Грузии тогдашние мифы до сих пор сохранились в неизменном виде.

Шумеро-Аккадская каменная печать (3400 до н.э.)

Как по грузинской, так и Шумерской мифологии, богиня должна стать также царицей земли. Именно это является познанием женщины, то есть материи, после чего душа и материя сливаются друг с другом и не будет смерти.

Подобно грузинам, у Шумеров также были сыны Божии, только у них не 64, а 50 сынов Божиих, которые являются 50 «лицом» – проявлением верховного бога Шумеров Мардука. 64 сыны Божии грузинов, которые являются вечными, бессмертными и главными богами создателями мира, находятся в прямой связи с 64-мя нуклеиновыми кислотами клетки ДНК. С этим связаны и 64 гекса-

грамм китайской Каббалы.

Грузинская мифология более ранняя. По сравнению с Шумеро-Аккадской мифологией III-II тысячелетия до н.э., она глубже и реально отображает происходящие в мире космические процессы.

Сегодняшние Шумеры II тысячелетия до н.э. не являлись проводниками изначального гена и знания. Они взяли это космогоническое знание от более древних народов – Шумеров, которые пришли в Междуречье из Грузии в VI тысячелетии до н.э.

В мире не происходит вымирание первоначального гена, иначе мир не смог бы вернуться к первоначалу, после чего начинается новый цикла бытия.

Вышерассмотренные вопросы ясно проявляют первоначало грузинского гена и грузинского народа, что поможет будущим поколениям еще глубже изучить, познать мир и проявить космогоническое знание первых людей.

Начало всего есть грузинский ген, грузинский язык и грузинский алфавит.

Рассмотренные в этом труде вопросы являются достаточным доказательством того, что **грузины являются предками Шумеров.**

GEORGIANS – THE ANCESTORS OF THE SUMERIANS

Sumerians are the tribe of unknown origin, which appeared in Mesopotamia (today's Iraq territory) in VI millennium BC. It is confirmed by the samples of fine art found there. And according to the written sources, Sumerians appeared in III millennium BC.

Who are these unknown tribes that appeared in Mesopotamia in VI millennium BC and whom the world today calls the Sumerians?!

By today's notion of historiography, the Sumerians did not exist despite the fact that they had myths and epics, hymns dedicated to the gods, proverbs and fables; they had a collection of Law Codes of Hammurabi and Lipit-Ishtar in Sumerian language; Sumerians did not have absolute sovereigns and they asked influential citizens for advice on all important matters at important meetings. One of such "parliaments" was convened 5000 years ago. At that time the country was called Sumer. Even the above mentioned is enough to consider that the Sumerians were highly civilized people, but it is strange that the historical genre of literature in the form that the ancient Jews and Greeks had was unknown to the Sumerians. Writers of archives of temples and palaces in Sumer were recording records of political, military and religious nature, which were considered worthy of attention, on clay tablets. But these records have not proven enough for continuous and consistent narration of history of the country. **Recordings of historical genre did not exist in Sumer.**

Also, as early as in the beginning of Adam's civilization Georgians had Georgian alphabet – knowledge of the genetic code of biblical Kabbalah, according to which the Georgians at the beginning of civilization of IV cycle of Adam started chronology "since Adam" as early as 8,000 years ago. Georgians knew when the "flood" occurred and with this started to count down chronology "since the beginning". They knew that Christ came 2000 years ago and that date was 5604 "since the beginning", i.e. "since the flood". The birthplace of "Kabbalah", that is, the beginning of consciousness of Kabbalah, is the Eastern Georgia. We, the Georgians had our individual and unique mythology, ethnography, archeological material,

symbolics representing cosmic processes of the world. Traces of the Georgian alphabet can be traced in historical monuments and mythologies of nearly all the nations of the world ancient civilization. Today, the periods of reign and history of the Parnavaziani dynasty are not known in the history of Georgia, one of the representatives of which was the king Parnavaz (2288 BC), who "spread the Georgian language ..."

According to the Bible, it was the "king" of Canaan Georgian Hittites who granted the first "inch" of land to the Jewish people "at the promised land". During the times of Abraham, the state of **Canaan Hittites** had a high civilization: they had a "king" and state laws, according to which the people of unknown tribe were forbidden to bury the deceased on this earth. **We, the Georgians were the owners of Canaan state.** We called it "Canaan" in accordance with the Georgian alphabet letters "Khan" and "An" (secondary names of letters "Kh" and "A"). And according to the sacred scriptures, the letters of alphabet are the God himself. Therefore, since ancient times Georgians often used secondary names of the Georgian alphabet.

The Sumerian goddess of love and war was also especially worshiped by the Hittites who were the first in the world to start extracting and using iron and making chariots for horses. They were the first to draw up the constitution, to sign a peace treaty and to worship the gods of fertility. We, the Georgians are the Hittites, whom the world has not yet found. We are **Ka-kheti**, **Ku-kheti**, **Mes-kheti**, **Java-kheti** and **Kol-kheti**. And we called the capital Mts – **kheta**. The word "**kheti**" comes from the Georgian word "khe", i.e. tree, which is mythologically associated with the Tree of Life. There does not exist people in the world in whose language the word "khe" be used in the meaning of the tree. According to the above mentioned, **Georgians, Sumerians and Hittites are one and the same people.**

Sumerians are the people who created the most ancient culture of mankind. Researchers and art historians are still searching: "Who are the Sumerians? Maybe the history of our civilization begins exactly since then? At the same time, we know nothing about their origin and their language is not similar to any dead or living language known to us. We can answer quite confidently that the original Sumerian language is similar to today's living language – Georgian. The names of cities and states, lakes, rivers of Meso-

potamia: Akkad, Babylon, Baghdad, Nippur, Insin, Larsa, Basra Mukhtari, Uri, Uruk, Kerbela, Mosul, Vani Lake, Urmi Lake, Diala River, Kerkhe etc. were adopted by this language.

According to the materials given here, Georgia and Georgians are the people with highly civilized original gene. But despite this, **like Sumerians, the Georgians and Hittites of that period did not write their history.** They better understood the cosmic processes occurring in the world, they did not violate the law of naturalness and harmony. Therefore, we, Georgians, Hittites and Sumerians do not have the history of that period.

During archaeological excavations the clay tablet of 23X23 cm was found in Sumer, which is 5000 years old, consisting of more than 600 lines. “Enmerkar and the Lord of Aratta” is written on it with tiny signs. According to it, the town of Uri was in the Southern Mesopotamia, which was ruled by the Sumerian hero Enmerkar. According to the legend, the state of “Aratta” was located to the north of Uruk. Uruk and “Aratta” were separated from each other by seven mountains. “Aratta” was famous for its wealth, various expensive metals and holy stones. “Once, many years ago ... “ Enmerkar, son of sun-god Utu, asked his sister, the goddess of Sumer Inanna, the almighty goddess of love and war, **to bring the gold, silver, lapis (lazure) and other precious stones to Uruk “from the Holy Land of “Aratta”, in order to build the temple of God of land and water Enki.**

Goddess Inanna that inhabited in the country of “Aratta” , warmly received the messenger. On the instructions of the Goddess Inanna, Lord of “Aratta” sent gold, silver and other precious stones to Uruk. All this indicates to the fact that **“the country of Aratta”,** which, according to the Sumerian legend, is located north of Uruk ‘beyond the seven mountains’, **is a “shrine” and the place of stay – the birthplace of the goddess Inanna.** Gold, silver and other precious stones, taken from the holy land “Aratta” are considered the relic, of which Enmerkar built and decorated the temple of Enki in Uruk .

Today the world intellectual community is looking for “Aratta” country, which, according to the Sumerian myths, is considered the original civilization on earth.

The words appearing in the Sumerian myths, “Aratta” – Land of the

Sacred Laws, “great country of great laws”, “queen of many laws”, point us to the country that is the “Land of the Sacred Laws”, named “Aratta”. At the same time, these “sacred laws” and “many laws” are “divine laws” of Sumerian “Me”, which are the possessions of the goddess Inanna, and the myth mentions her as “the queen of many laws”. The **“Land of the Sacred Laws” means exactly the birthplace of biblical knowledge of “Me” divine laws – Kabbalah – Georgia,** as the divine laws of “Me” are the Georgian Kabbalah corresponding only to the Georgian alphabet . Exactly with these “divine laws” – the genetic code – there occurs the cosmic process of circulation of the universe. Georgian alphabet is the genetic code of the universe.

The Sumerian myth calls Kabbalah **“Sacred Laws”, “Great Laws”** and the birthplace of these laws calls **“great country”** . According to the myth, **“a great country of great laws” is Georgia, the birthplace of the biblical knowledge of Kabbalah.** Georgian people are native inhabitants of the Caucasus and did not come from anywhere. Caucasus – Georgia is the birthplace of the biblical Kabbalah: a great part of eastern Georgia was anciently called “Kabbalah”, which was part of Alvani of Caucasus, the capital of which was the city of Kabala (Kabali). The words “Alvaneti” and “Kabali” are Georgian words. The people speaking in the Georgian language gave them these names. According to this Sumerian myth, the country of Aratta is similized to Sumer. The fact that Sumer is a part of Georgia is proved by the following materials: the Sumerians have the god of the heaven “An” and the god of water – “E”, but the Sumerians have no the Georgian alphabet, from which the words “An” and “En” – secondary names of Georgian letters – were taken. Sumerians have cuneiform, which has nothing to do with the Georgian alphabet. Sumerians do not have the word “Me”, although it is called the “su -me- eri” and, at the same time, they have the most important thing – the divine laws of “Me”. **Consequently, Mesopotamia is not the birthplace of the divine laws of “Me” and this knowledge was brought there from Georgia.** According to the Georgian language, in the word “Sumer” – “su -me- eri”, “su” – means the middle, “me” is “me” (I, me) , which is not in the Sumerian language, “eri” – “erti” – “era” – are identical Georgian words. The very name of the

goddess “Inanna” “In-an-a”, consists of secondary names of the Georgian alphabet and represents the unity of the energies of the two first principles “yin” and “yang”: goddess “Inanna” is a warrior during the daytime and the goddess of love at night -, i.e. she is of dual nature . All of the above statements at the same time indicate that as early as VI millennium BC this cosmogonic knowledge was brought from the Caucasus – Georgia to Mesopotamia by people speaking the Georgian language – the Sumerians, whose descendants are the people whom the world today calls the Sumerians.

According to the myth, “Aratta” is the “Land of the Sacred Laws”. Kings of Georgia are referred to as “The King of the Abkhazians, Georgians, Runs, Kakhs , Gers ... “. The historic “Rani” mentioned here is a southeastern Georgia, which was earlier mentioned by name “Aran”. The words “Aratta” and “Aran” come from the root of one word “ara” and we must acknowledge that the country of “Aratta”, the same country of “Aranta”, is the historical southeastern Georgia. The gold deposits of Kazreti and Sakdrisi village of Bolnisi district distanced from it by 15 km were found exactly at this territory. Today, the international expedition operates here. The great discovery was made in Sakdrisi: **they found a 5400-year-old gold deposit (IV millennium BC)**. No one has ever found such an ancient gold deposit in the world. The mined ore was being processed. There were also found the gold processing tools. They seem to have a high-quality production. The scientists took a sample of gold from the discovered mine and made a proper laboratory analysis. According to the gold data taken from the mine, they checked almost all the old gold jewelry of that period and found **that only the gold products found in Sumer were made of gold of old mines of Sakdrisi village**. German scholars called this discovery a world sensation. It represents the most important evidence that the mythological process mentioned in Sumerian myth “Enmerkar and Lord of Aratta” is a true story that has been transferred into real life and applies only to Georgia – a country of “Aratta” – “Aran” (“Ran”), from which, according to the myth, they made gold products at the site of gold mining and carried them to Sumer on the instructions of the goddess Inanna. According to the above mentioned it turns out that exactly Georgia is the country “**chosen by the sacred heart of Lord**”, “**the country of great laws “, “Aratta”!**

Sumer-Akkadian stone print (3400 BC)

Sumerian myth compares the country of “Aratta” with a “paradise” where people “glorified one God in one language”. Georgians have a prediction of X century: “During the Second Coming Lord will judge the world in the Georgian language”. Consequently, the Georgian language is considered as a language of the Judgment Day and the language of Lord. If the Georgian language is the language of the Judgment Day, then it is also the language of first principle, as everyone and everything in this world returns to the origins.

Today, European scholars confirm that civilization started in the Caucasus and that the Georgian language is the original language of the world.

Is “Aratta”, the land of Georgia, a biblical “heavenly country”? Besides Sumerian myths it is proved by the fact that the peoples of the East called Georgia and Georgians “Gurjistan” and “Gurji”, which, according to the encyclopedia of mythology, means “paradise”. Thus, **East of the world from the earliest times knew that the land of Georgia was a country of Biblical “paradise”, and Georgians were the people of “paradise”, “paradise” – is the goddess itself – mother of the world.**

And on this basis, Georgia is a country fallen by lot to the “Eternal Virgin” – “Paradise”.

In the territory of historical Georgia – Hereti, at the result of archaeological excavations, there were found burial mounds of IV millennium BC. Utensils and other items found here are identical to the archaeological

materials found in Mesopotamia. This suggests that the creator of both cultures – Sumerian and Georgian – is one nation. According to the Sumerian myths of that period, the country of Aratta is referred to as the motherland and “birth place” of the goddess Inanna. **And according to the Christian belief, Georgia is a country fallen by lot to the Mother of God. As it turned out, this question is connected to the distant cosmogonic consciousness.** “Aratta” country – Georgia is referred to as the **“Land of the Sacred Laws”, which was chosen by the “sacred heart of Lord”**. The goddess Inanna herself is **the queen of “many laws”** and that exactly **“Aratta” – Georgia is meant as motherland of Inanna and the “Land of the Sacred Laws”**.

Georgia is not only the country fallen by lot to the Mother of God, but it is the birthplace of the Sumerian goddess Inanna as well. **The land of Georgia, Georgian gene and the Georgian people since the creation of the world are considered to be paradise, a country fallen by lot to the Great Mother of the world and the holy land.**

The country of “Aratta” referred to in the Sumerian myth “Enmerkar and the Lord of Aratta”, by all the aforementioned features is Georgia and the Georgian people. Sumerians are the Georgian people who came from the Caucasus. This is confirmed by the studies of the Georgian-Sumerian mythology and archaeological materials.

The impression of stone print (3400 BC) found in Sumer depicts the cosmic process in which the Sumerian gods do not correspond to today’s mythology of Mesopotamia. It depicts the sons of God of Georgians – Kopalá, Baadur, Tergvauli and Dobiliani Iahsar (Iahsar with his sister) accompanied only by animals. Only the last 64th son of God joins with his second female half. This cosmic process is also described on the Sumerians stone print. **Sumerian sons of God have simultaneously both their animal origin and the other female half, which violates the cosmic essence of civilization of Adam. The purpose of civilization of Adam is to connect two – male and female first principles, which is breached in today’s Sumerian myths. Thus, the mythological knowledge depicted in this stone print in Mesopotamia was brought by people, who came from Georgia to Mesopotamia in VI millennium BC. Sumerian myths**

known today are modification of the cosmogonic knowledge, while in Georgia the myths of that time are still preserved intact.

According to both Georgian and Sumerian mythology, the goddess must also be the Queen of the Earth. This is exactly the perception of the woman that is the matter, after which the soul and matter merge with each other and there will be no death.

Like Georgians, Sumerians also had the sons of God. But they have not 64, but 50 sons of God, who are 50 “faces” – the manifestation of the supreme god of the Sumerians – Marduk. 64 sons of God of Georgians that are eternal, immortal gods and the main creators of the world are directly connected to the 64 nucleic acids of DNA cells. Also, the 64 hexagrams of Chinese Kabbalah are related with it.

Georgian mythology is earlier. Compared to Sumerian and Akkadian mythology of III-II millennium BC, it deeper and more realistically reflects the cosmic processes occurring in the world.

Today’s Sumerians of II millennium BC were not conductors of the original gene and knowledge. They took this cosmogonic knowledge from more ancient people – the Sumerians, who came to Mesopotamia from Georgia in VI millennium BC.

The original gene does not extinct in the world, otherwise the world would not be able to return to the origins; and then starts a new cycle of life.

The above issues clearly show the first principle of the Georgian gene and the Georgian people that will help future generations to more deeply explore, to understand the world and show the cosmogonic knowledge of the first people.

Beginning of everything is a Georgian gene, Georgian language and Georgian alphabet.

The issues considered in this work are sufficient proof that Georgians are the ancestors of the Sumerians.

ს ა რ ჩ ე ვ ი

ქართველები – შუმერთა წინაპრები	3
Грузины – предки Шумеров	23
Georgians – the ancestors of the Sumerians.....	32

ნ ა ზ ი ს ა ნ ი ა უ ვ ი ლ ი

ტელ: 236-10-17

მობ: 558-25-52-97